

Els patrons de Catalunya

(Diumenge, 18/04/2010) Els propers dies celebrem les festes patronals de Catalunya: Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat. És una oportunitat per pregar per la nostra terra i per treure una lliçó de la saviesa que ens arriba des d'aquest doble patronatge. Sant Jordi fou un màrtir molt venerat a l'antigor. Sembla que [...]

18 abril, 2010 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

(Diumenge, 18/04/2010)

Els propers dies celebrem les festes patronals de Catalunya: Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat. És una oportunitat per pregar per la nostra terra i per treure una lliçó de la saviesa que ens arriba des d'aquest doble patronatge.

Sant Jordi fou un màrtir molt venerat a l'antigor. Sembla que era un soldat romà de l'Orient, que es va fer cristià i morí com a màrtir de Crist en les persecucions del segle III. Des de l'Orient la devoció a aquest gran màrtir -fou anomenat el *megalomàrtir* o el màrtir per excel·lència- es va estendre cap a Occident, on avui continua essent el patró de molts països, entre ells Catalunya.

De Sant Jordi podríem dir que la llegenda ha gairebé enfosquit la història. La llegenda de Sant Jordi és d'una gran bellesa: Sant Jordi és el cavaller que venç el drac i salva la princesa de les seves urpes. És una llegenda molt emblemàtica, que ens recorda que hem de lluitar contra el mal, contra tot allò que fa mal a les persones. Tanmateix Sant Jordi fou sobretot un cristià convençut de la seva fe en Jesús que renuncià a tot, fins i tot a la vida, per ser fidel a l'Evangelí.

A Catalunya la seva festa és també la festa de les roses i dels llibres, expressió de l'estimació que es té a les persones que obsequiem amb una rosa, i de la cultura del país.

Pocs dies després de Sant Jordi celebrem la festa de la Mare de Déu de Montserrat. La geografia, la història, els monjos benedictins, els escolans i la pietat del poble cristià han

construït la història de Montserrat, que té també la seva llegenda. La llegenda diu que es tracta d'una imatge que, per motiu d'una invasió de la península, va ser amagada en una cova de la muntanya, al lloc de l'actual Santa Cova, i que temps després hi va ser trobada per un pastor. I la llegenda continua explicant que, quan la volien traslladar cap a Manresa, la imatge va fer-se tan pesada, que va ser impossible de moure-la del lloc on ara hi ha el santuari i el monestir benedictí, i que allà es va quedar fins avui.

A Montserrat ressonen cada any aquells versos i aquella música que tenen tant ressò en el cor de tots. "Rosa d'abril, morena de la serra, / de Montserrat estel / il·lumineu la catalana terra, / guieu-nos cap al cel".

És el Virolai de la Mare de Déu de Montserrat del qual aquest any s'escau el 130è aniversari. La lletra fou composta pel sacerdot i poeta Jacint Verdaguer i fou publicada al programa de les festes del mil·lenari de Montserrat, celebrades l'any 1880. La poesia de Verdaguer inspirada en els temes bíblics al·lusius a la Verge Maria i la música serena i contemplativa de Josep Rodoreda s'han agermanat d'una manera admirable per parlar al cor de tots els catalans i de tots els pelegrins al santuari de Montserrat. Entre aquests pelegrins, aquest any, hi tindrem el cardenal Tarcisio Bertone, secretari d'Estat del Vaticà i el primer dels col·laboradors de Benet XVI, que visitarà Barcelona i presidirà la tradicional Vetlla de Santa Maria el proper 26 d'abril al vespre, que cada any aplega tants joves del nostre país.

Els nostres patrons ens han d'ajudar per tal que les arrels cristianes de Catalunya donin molt de fruit.

+ Lluís Martínez Sistach

Cardenal arquebisbe de Barcelona